

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sēfer Tōrat Kōhănîm

Ḳaro, Yosef

Ḳסוי, וראק

Fîordâ [Fürth], 451-452 [1690/91-1691/1692]

תונלבקו תוריכח תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11660)

שפתי כהן הושן משפט שיט הלכות שוכר מאירת עינים

שיט א לביט סבירו שלא מדעתו כו' כן הוא ל' רמח"ם סהסו הכנסה שלא מדעת כ"ס לטעמה את כפ"ס אכל ר' ירום כתם שיט סולקין וס' ל' דהיינו דוקא בסדר דלא קיימא לאנרא ומטעם דעכ"ד אינא דינא לכפ"ס אכל לא בסדר דקיימא ל' לאנרא ובדרישה כתבתי דמהר"ם וסבור משמע דס' ל' דאפילו בסדר דלא קיימא לאנרא כה"דמני למיבד דינא לכנסו ולסווא מבימו אכל אינו רשאי למכור חנוף הסמורה לשכיר בדמים פועלים להוציאו ונס אינו רשאי להוציאו ולהבימו במקום הפקר שיפסד סס

שיט ב מי שהכניס פירות עיין לביטובו סעיף אחר

א (ל' רמח"ם סס ד' ז') (ב) מי שהכניס פירותיו לביטובו חבירו שלא מדעתו או שהטעה עד שהכניס פירותיו והניחם והלך ישלבע"ה למכור לו מאותם הפירות כדי ליתן שכר הפועלים שמוציאין אותה ומשליכים אותה לשוק וסדרת חסידות הוא שיודיע לב"ר וישכירו בטקנת דמיהן מקום משיב השבת אכירה לבעלים אע"פ שלא עשה כהוגן (ויש אומרים ונרין לסודיעו חמלה וסס כפנסס לאמר סמוציעו פסור) : (סור פ"ב)

הלכות חכירות וקבלנות

שכ מקבל או חוכר מחבירו האך יתנהגו זה עם זה ובו ה' סעיפים :

- א (ל' רמח"ם פ"ט סכ"ו ב') אחר השוכר מחבירו שרה לזוועה או כרס לאכול פירותיו ברמים או ששכר ממנו בפירות קצובין דין אחד יש להם והשוכר בפירות הוא נקרא חוכר :
- ב (סס י"ז כ') המקבל שרה או פורס כרי לעבור אותו ולהוציא עליו יציאות ויתן לבעל הקרקע שליש התבואות או רביע או מה שיתנו ביניהם הוא נקרא מקבל :
- ג (סור פ"ב) ואין כותבין שכר ביניהם אלא מדעת שניהם שמאכתם כשע"א אין יכולין למזור בו וס' ל' כמלוה כשטר ומהקבל נותן שכר פכתיכה מן השטר :
- ד (רמח"ם סס) כל דבר שהוא לסייג הארץ בעל הקרקע חייב בו וכל דבר שהוא שמירר יתירה החוכר או המקבל חייב בו הקרדוס שחופרין בו הארץ והכלים שגושאין ברהם העפר והרלי והכר וכיוצא בהם שרולין בהם המים על בעל הקרקע וחשימת המקומות ששקבצו בהם המים על החוכר או על המקבל :

להתקנס ממנו ולהוציאו ולהשליכן בשוק שכ"ס חמוייב סה"ס לסודיעו לנפול הפירות שיבא ויקס פירותיו מסבוק דברי מאל לא יכנס לבימו אלא למקום ספירותיו מוכנים סס בשוק ואס לא פודיעו וס חייב כאונסאס לדעת רמח"ם וסוה בעיניו דעת י"א הוא דעת הר"ם וסבור שכתבו שר"ך לסודיעו ור"ל שר"ך לסודיעו שיבא ויקס פירותיו מסבוק ולא פליגא כלל וס ברור בעיני (ויס ליישכ בדוקא דברי מור"ם ולומר שדעת מור"ם הוא דסתם וכתב ויס אומרי"ל על דברי המסכר שדקדק בדברי רמח"ם וסמאכר כלסודס דכתבו ור"ל ויסכירו ממק"ל דמיסס מקום מסוס השבת אכירה שמשפ מלשון וס דקנט שכירות מקום וודאי מיירי שככר הוציאו ואס"ל פודיע לנפול שיסכרו מקום להכניס אותן משום ששבת אכירה דל"כ סוס ליש למימר שיסכרו פועלים שיוציאו אותם למקום אחר ועל וס פליגי ס"א וס"ל דלר"ך לסודיע חמלה קודם הוצאתו ומסוס סכי דקדק רמ"א כלסונו וכתב חמלה) ודק :

שך

א אחד השוכר כו' כלל דבריו הוא דאחד השוכר שרס וכרס בדמים מוומני וס"ינו שססו כר יקס פירו' השדה או הכרס כולו לנפשו ויתן להשכיר שך דמי' בעד השדה כלל סנה וס' שלא שרס בדמים מוומנים אלא ששכרס ליתן לנפ' בכל סנה כך וכך תבוא' דאס דפתו לזוועה מיטין יתן לו כך וכך מדו' מיטין ואס שעורי' שעורי' וס"ס קכלס לזוועה עליו מיטין ותנכ' פמו ליתן לו כך וכך מדות שעורי' לנפס דנקר' סוכר (וכמ"ס שטור ומור"ם כסימן סכ"ג פ"ש דין א') לנפ' וכסינין אף אס ילקס השדה ולא תלמי' כראוי ר"ך ליתן לבעל השדה או הכרס כל דמי קצבתו סן במוומניס סן בפירות כפי מה שיהי סכירות אס לא סהי סכת מדינה וע"ד שיתבאר כפי' שכ"א ושכ"ב ואין ביניהן אלא סהס דססוכר במוומניס קרפא פתס סוכר וססוכר בפירות נקרא סוכר וסבור מתבאר יותר מכלשון המסכר שסמטיק לשון רמח"ם קצויר : וס' או ששכר ממנו בפירות כפי' שכ"ג יתבאר שדין סוכר פוא סאס יס פירו' כשדה וס שסכר ממנו ר"ך לקבל ממנו או ליתן לו אותן פירות אף אס לא יסיו סוכיס או יותר סוכיס מפירות אסריס אלא סאס לא יסיו פירות כלל כשדה ר"ך לקנות לו פירות מסבוק ואין כאן מקומו מ"ס קציר כאן :

ב המקבל כו' עד וסוה נקרא מקבל ודין מקבל אינו כדיון שוכר וסוכר ססן אף אס ילקס השדה עכ"פ ר"כין ליתן לבעל השדה שכירותו וככ"ל אכל המקבל לפולס אינו נותן להנותן אלא לפי מה שיוצי' מהסד' או סכר' סאס יסיו פירות הרכס יסיה שליט או רביעית דבע"פ ג"כ סרכס ואס משפ משפט עוד יס ביניסן כ"ס לרינא וכמו שיתבאר בסמיניס שלפינו :

ג וס' ל' כמלוה כשטר נס זה כתיבת טעם הוא למה אין כותבין אלא מדעת שניהם שניסן סכרי משכתבו יסיה סכתיכה עליו כמלוה כשטר לטרופ על ידו ממסוכבדים שלו מה ששכר עמו ולא יסיא לסתס אכניס סיהי עליוסן שטר כוה וכמה שכתב סטור והמסכר כפי' ל"ט פ"ש מיהו כתבתי בפרישס דהיינו דוקא כשפרט בתוך השטר קצבס ידוע ליתן לו וכן מוכס ל' סטור עיין סס אכל אס לא נטרט בתוך השטר אלא שיתן לבעל השדה שליט או רביעיית מסיולא מהסדה כפי סס סיהי' שאין לוס דבר קצוב וידוע אין מוציאין כשטר כוה ממסוכבדין וכמו סאמרד דאין מוציאין למון סאסס ולכנות אלא מוככסי' כני סורין סה"ט פס"ר :

ד והמקבל נותן שכר הכתיבה כשטר מתיי' כוה ור' ואפי' אס סוכירס פי' דכנסו וו לא יזוע השדה ככנסג עובדי סאדמס וכמ"ס סטור והמסכר לעיל כפי' קמ"א ולא יסיה לו סכסה מהסדה סנה וס אפי' ר"ך לתת לו שכר הכתיבה כוה וס בנמרס פס"ר :

ה כל דבר ססוא לסייג סארץ כו' ור' סטור דינו של מקבל סכל דבר שאין השדה כסמר וולתו כנון ססייג וספסירס ספכיכ סהסס סוא על בעל השדה וכל דבר ססוא כדי לפשות שמירה מעולה סוא על המקבל עכ"ל . וספסירס וו שכתב נר"ס דר"ל כמו שפירש בנמרס וכתבו סטור והמסכר לפיל ס' ר"ס ס"ך לענין הקונה סני' שדס מחבירו סכתב סס' ור' עוסס נדר ואסורי סנדר סמוך לנדר סר"ך קען רכס שלסס טפסיס ומונע לה סר"ך נדול רכס שסס טפסיס וכין סני' סר"צי' רכס טפס וכל זה כדי שלא מקטן סכמיס וע"ס פרישה :

ו הקרדוס שחופרין בו כו' ור' סטור ויתן בעל השדה עיקר סכרי' סר"צי' לעבודת קרקס כמו הקודוס שחופרין בו הכלים שמוציאין

מאידת עינים חושן משפט שכ שכא הלכות הכירות וקבלות שפתי כהן תמא

זו העפר והדלי וכבר שדולין בו וכדכרין שזכרין משקל העבודה אלף כדי לקבל מעבודת כהן היחודי שטוין להמשיך כנס מים ע"פ הסדר על המקבל לפנות כ"ל והטעם כיון דהטראף מושל על המקבל אם ירצם הוא לקבל עליו פירות ספקאס או

או שמירה יפסידן משלו וכבר דברי המסבר שטעתיק לשון כרמכ"ס מכוור"ס ויתבאר ש"מ"ס ז"ל והטעמי' המקומות שמתקבלים המים ר"ל היחורים הנספרי' ביד' ארס משפת הכתר כנדול עד משך פני הסדות להשקותו ממנו וכן שטוין כדי לקבל על המקבל שלא לנטרף לרלות ולישא ככתף המים מהכר כנדול עד הסדר אלף של"ל לא ה"ל שמתקבלין כנס המים דהמשפס שסוכרין אותן לסיבות המים מקובץ ועומד ש"ל מ"מ טעמית המקומות כו' ר"ל שספרין כבר כן ספרוין וכנסתמו קצת מעים וספר טכפל מוכן וזכרין לפעטן ולנקרו :

שכא 6 וכל מקום שחכס לו כו' כס"פ האריך ככאן למסור דברי סר"כ וכל דבריו הם איכס חוכמים ונפרט מ"ס דר"מ בחלמה ר"ל ספקסור על סכיס וכנס ויבכר דברי סר"מ פאר' ה"כ כר"ס לכל מקוין נס איטמיתים דכרי סנס' אפר"ו קרק סאומכ"ל ח"א' ודברי סר"מ פאר' בנפס בתפוסת סימן פ"ו סכתנו להירא סנסכ"כ כותן לו כל סכרו וסכפתי דבריו לקמן סי' פ"ד

שכא 6 (סור פ"ד ר"א כן) וי"א אחרים ס דמוכר אין על כלל הסדר כלום יוד' וכן ל"ל) ר בין חוכר בין המקבל מקום שנהגו לקצור התבואה י אינו רשאי לעקור לעקור אינו רשאי לקצור ואיזה מהם שכא לשנות י' הכירו מעכב עליו ובמקום י' שנהגו לחרוש אחר הקצירה צריך לחרוש אפילו אין מנהג לנכש עשבים רע' י' והוא נכש י' ואם פירש בשעת הניכוש עשושה זה כרי שלא יחרוש ושחק בעל השרה גלי דעתיה רניחא ליה (סור פ"ס נסס סר"מ) י' ואם נהגו לנכש והוא אינו רוצה אין שומעין לו אפילו אם ירצה לחרוש אחר הקצירה כרי לעקור העשבים י

ה (סור פ"ס) אם נוהגים שהחוכר שרה תתם י' נוטל חלקו באילנות שבו יש לו חלק בהם י' אפילו אם הוסיף בעל השרה בחלק החוכר י' ואינו יכול לוטר הוספתי לך בחלקך כרי שלא תקח באילנות ואם נהגו שלא ליטול חלק באילנות אז הם של בעל השרה אפילו אם הוסיף בחלק של בעל השרה :

שכא המקבל בית השלחין ושרה האיל ויכשו וכו' סעיפים :

א החוכר או המקבל שרה מחבירו 6 והיא בית השלחין י או בית האילן ויכש מעין בית השלחין י ולא פסק הנהר הגרול ד אלא אפשר להביא טמנו ברלי או שנקצץ האילן של בית האילנות אינו מנכה לו מחבירו ואם מכת מרינה היא כגון שיבש הנהר מנכה לו מחבירו : כנ"ס (ס"מ פ"ט חסכירות וכו' ר"פ המקבל כנס אמרוכ"ס) י אבל בקבלות אינו מנכה לו כלום אלא מולקין כמה שנמצא כפי תנאים - והא דאמרין אם מכת מדוינס הוא מנכה לו סן קבירו הוא דעין ככל כיוצא בנס דכל מקום שנכסד הענין לגמרי וסוף מכת מדוינס מנכה מן שכירתו ואם אפשר למקבול לדי טורח ותקבולס אינס מנכה לו (ס"מ פ"ט פ"א ס"ל ע"ב) ו (6) וכו' שמנכה לו אין מילוק כמה שעבר או להכא וכן פסק מוכר"מ על מלמד שגזר המוטל

ה (סור פ"ס) אם נוהגים שהחוכר שרה תתם י' נוטל חלקו באילנות שבו יש לו חלק בהם י' אפילו אם הוסיף בעל השרה בחלק החוכר י' ואינו יכול לוטר הוספתי לך בחלקך כרי שלא תקח באילנות ואם נהגו שלא ליטול חלק באילנות אז הם של בעל השרה אפילו אם הוסיף בחלק של בעל השרה :

מלך

וכי משכר פ"ס : יא אינו רשאי לעקור פ"ל לעקור פ"ס השורס : יב חכירו מעכב עליו הטעם משורס כנמרה פ"ס כפפעים ניחא להכנס ששאר שורס התבואה בארץ להיותו המקום וכל לכשיורס לשנה הבאה ופמ"ל כסאין צריך לונכס ניחא ליה שמתקנס הסדר וזו הפז יורה שחקר יעקר נס סרש"ל ויפנה הסדר וכן המקבל פעת ס צריך קש ליתן לכהמותיו ומ"ס ניחא ליה לעקר' פ"ס השורס ופעמים שס על הטורח כי שירתת העקירה סוף ספי מקצירה והכלל שהמקבל והנותן לנשנין י' בגוף התבואה והקטן שגל בארץ לפי מנהג תקומן ומ"ס יכול כל אחר לומר ניחא ליה כשרשית התבואה או לא ניחא ליה וק"ל : יג סנהגו לקרוס היינו כדי להפוך שרשי הפסכים הרעים שכושל יחורו וימחו לנשורס : יד וסוף ניכס וס"ל כיוון דניכס ממנו הפסכים רעים מו א"ל פריס קמ"ן דיכול בעל הסדר לומר שחא לא ככפת כל הנורך או לאסר כניכס סור ונדל סס עשבים רעים : טו ואם פירש בשעת הניכס כו' כשרישת כתת"ן דקמ"ן כוס דכתב דפירס בשעת הניכס פידוס סוף דאין צריך לפרס כן בשעת קבלת הסדר לידו אלף אפי' אם קבלס מתקבל כנס אם בשעת הניכס פ"ל דבריו וסוף שחק אחריון ג"כ דשתיקתו סוס כסודלס וישב"ס גוס תמיסת סב"ל שמתח על הטורח פ"ס : טז ואם נכסו לנכס כו' הטעם דיכול לומר זרע דעשבים הרעים סיפול מסן לארץ ימחו אפי"כ ולא ייכס להו כשרישת סכסא אפי' שמתקבל סס לך רונס סיכס כפי המנס קודס פ"ס סיס סו ררע' ויש לינו סונס : יז כוסל סלקו בבית לכוונת פ"ל באילנות הגדלין באותו הסדר ואין לפמקבל כסן פירסא כמו פ"ס לו בתכונות הסדרס מ"ס תולס גידולי סאילנות כסמנס אס כנסו כן סתקבל"ל ליטול נס מהס חלק כסו בתכונות הסדרס סקבלו : יח אפי' הוסיף בעל הסדרס כו' פ"ל פ"ס שאר המקבל"ל לוקמ"ל לנסס סני סליסי התכונס וכסל סדרס שליס וכסל סריס זס הוסיף לו שיטול סתקבל"ל סל"ן סתכונות סדרס וסוף יקח סריסיות : יט אינו יכול לומר שוספתי לך כו' וסינו דוקא כדלא פירס כשעת הקבלס סמ"ס מוסיף לו אכל פ"ל כן פשיטא דצריך לקיים סתלו ולא סוצרך סטור וסמנ"ל לכתוב זס דשטיטא סוף דכל סנאי דמתכס בשעת סכירות וסקבלס קיים ודוקא בפסיף סלפני זס דמיירי דלא סמנס כשעת סקבלס כ"א כשעת הניכוס סוצרך לכתוב דסני ספריס נגד סשתיקס וכס"ס זס וק"ל :

שכא 6 ויהי בית השלחין פ"ל שדה יבושה שאין די לה בני גשמים וזריכה להשקותה נקראת בית השלחין פ"ל שס מס סכאמר סטלוס מים ע"פ סלות וכדי שלא יגדל כפירסא להביא מים מן הכתר להשקותה רנילין לספו כס מעין ומ"ס והיא בית השלחין לשון המסכר וסטור סוף כולומר אותס סדרס סוכר סיס כולמו

שנוטלין ממנו מים לססקות עת בית השלחין ולא סוכר אחר למסכיר סוכר לי בית השלחין זס כ"ס ככסיף ססאר זס : כ או בית סאילן פ"ל ססיא סדרס של תבואה סנדליס ג"כ אילנות ופירות סאילנות יכאו לידו דסחקבל כלי פירסא וככ"ל כס"ס פ"ך : ג ואלף פסק סכר סנדול דאלו פסק סוס מכת מדוינס וסיס מנכה מן סכירות כסו סמסיק אסר זס כס"כ אפי' אלא אסר להביא כדלי דאל"כ נס אחרים מסתא אין וכולין להביא סיכס ג"כ כסר קטן סלפס כסו סל זס ס"ל מכת מדוינס דמכין לו לסוכר כדמסיק סוסוסות לסד סינוי סטור כתבו סס סינויים אחרים דיס כו"כ לדיס לנשין מקבל ועד"ר סס כתכתי לטונס ואלף כתכתי כאן משוס דמסיק מור"ס ז"ל וכתב דבקבלות אינו מנכה לו אפי' מכת מדוינס דל"ל זס אין סיך אותס סינויים אחרים דתו ע"ס ודוק : ס וז"ל כסור אף דכאלס סנכ או כדפס דנ"כ סכת מדוינס סוף יא סכת מדוינס אלא מס כשסדרס כן רכ כן טעם כוסל כל א"פ ס"ס סתכס סארי ככס ביכס סכר סנדול דמקבל יכול למכוס פזמו קודס סינדלו סתכוס וספירות יאמר לא אדלס מים מוכרות סרוקיס כי ארעמא דכי לא קבלתי מתלס וכל סתוספות סכתכתי כדריכס כ"ס זס מסא"כ כאלס סנכ או כדפס דסס סאי דכוס סוס ואין המקבל מכתו סכסיל זס כסוס מלאכס ועד"ר : ו וכל מקום סמנכה לו אין מילוק כמה שעבר או להכא וכן פסק מוכר"מ כו' עד ויש מולקין וס"ל דמכאן ולהכא כדן סורה סאי

מאירת עינים הושן משפט שכא שכב הלכות הכירות וקבלנות שפתי כהן תמכ

הוא דגם לבי יסיה הספד דהיינו יתלוקו כמו שאמרו בספינה הכל והספד א"ס כתיבת טעם שכתב המרדכי שיסא הספד לנפ"ס כיון דהוא מכת מדינה דל"כ כמ"ס לשיל דכמת מדי' סני' סווי' ואין לתלו' כמולו של ז'ס יותר מכפל זה מ"ס תנינו בו דמנכין בהסג' דר"א יתלוקו באופן סיי' סווי' בהספד ואף סמ"ה המרדכי דכריו ולא כת' סיי' סני' גס הספס' פל סכ"ס וסיי' סווי' בהספס' ולסונו אפס' לפי דר"ל כל הספס' של סכ"ס מ"מ כיון דלא פ"נ כ' דכריו לכתוב ל' דיסא טעמס שיסס כל הספסד נישא לן לפרס דכריו סכוונתו סיי' סווי' סווי' כד' לייסכ כל התמיות

ככל' וממ"ס כתבאר לך נ"כ דגס הראי' סה סני' מור"ס בסוף דכריו מתסבות המיימני סימן כ"ו בהסוה דבית שטרסר כו' אין לו מוס' ראי' ודרכה סיי' עתה דידי סוה מטס ככל' (ולפי סכרת מור"ס נ"ל דכלל דכריו סוה דס"ל דוסכא מנכין ולא אמרינן דס"ל לסזור ומדלא סור מחיל (וכדעת י"א סהכ"ח מור"ס אס"כ) דמ"ז דס"ל דלא אמרינן כן אלא בדבר שאין מכת מדינה דסוה ספידה דסופל מ"ה אמרינן דס"ל לסזור כיון שהספסד שלו מ"ס כ' בדבר סוה מכת מדינה דאין הספסד לפועל ומ"ס לא אמרינן דמחיל כיון שאינו סוור ומ"ס מלמד סוה כפועל מכת מדינה הספסד סווי של בעל כבית ונבי סכ"ס אין סיך לומר דס"ל לסזור ונס איני יכול לסזור כמ"ס לקחן בסמין של' נ"כ ונס ל' לסכרתו דכניון שסמ"ס סור"ס ספונות' בס"ס י"כ ס"י כנס"ס דס"ס מ"ד זה דייק כן מל' המרדכי דסמ"ס ככל' ומתסו' מיימני סימן כ"ו כהסווס מכת מדינה כסריס

ב (רמ"ס סס) ה' היה עומד בתוך השרה ואמר לו בית השלחין הזה אני משכיר לך בית האילן הזה אני משכיר לך ובש המעיין או נקצץ האילן סנכה לו מחכירו שהרי הוא עומד בתוכו ולא אמר לו הזה אלא כמי שאומר כמות שהיא עתה אני משכיר :
ג (סור) וי"א דוקא סנקצו סהילנות סלא כסאר מטע עסרס לכית ססא יוכס סנהר כולו ס אכל אס כסאר מטע עסרס לכית ססא י' או סלא יכס סנהר לנמרי אינו מנכס לו :
ד לפיכך אס לא היה עומד בתוכה ואל' בית השלחין אני משכיר לך או בית האילן ויבש המעיין או שנקצץ האילן אינו סנכה לו מחכירו :
ה (סור כנס סרמ"ס ולא פוקי סרמ"ס) וי"א דוקא י' סאמר ממכיר לסזור אכל אס אמר סוכר לממכיר בית סלסון אני סוכר ממך מנכס לו (י') א"ס ס' סאינו עומד בתוכס :

שכב המקבל שדה מחכירו ואכלה הגב או נשרפה ובו ב"ס

א (רמ"ס פ"ט מחכירות) ה' החוכר או השוכר שדה מחכירו ואכל' חנכ או נשרפה אס אירע דבר זה כ' לרוב השרות של אותה העיר מנכה לו מחכירו ג' הכל לפי ההפסד שאירעו ד' ואם לא פשטה המכה ברוב השרות אינו מנכה לו מחכירו א"ע"פ שנשתרפו כל השרות של בעל הקרקע נשתרפו כל השרות של השוכר או החוכר א"ע"פ שפשטה המכה ברוב השרות אינו מנכ' לו מחכירו שאין זה ההפסד תלוי אלא בשוכר :
ב (סס) ה' התנה עליו בעל הקרקע שיורענה חטים ס' וזרעה שעורים י' או שלא זרעה כלל או שזרעה ולא צמחה אע"פ שכא חנכ או שרפון והוכה רוב המדינה אינו מנכה לו מחכירו ו ער מת' חייב להטפל ולזרוע פעם אחת אס לא צמחה כל זמן שראוי לזרוע' באותה סוקס :
הגה

ז' וכל הספסד כו' עמ"ס ל' כו' תמנא דכרי מור"ס שכתב טעם למה אמרינן בחלמד שכל הספסד של סכ"ס (סוה סוכר להמלמד) מ"ס מהסוכר או סוקר סדס ונלקס מכת מדינה דאין כל הספסד על סוכר אלא מנכס לממכיר ונס ככלל סכריס סכ"ל כתיבתי סכרסא סאין דעת המרדכי כן ע"ס ודו"ק : ס' ה'ס עומד בתוך סכרס ואל' בית סלסון ז'ס אני משכיר לך כו' כפריס ודריס כתיבתי וסוכתי י'לא כעין סלסון דסיינו עומד כתוכו ואומר ז'ס ונס י'כרסו כסס בית סלסון אלא אפי' עומד סול' לס ואומר בית סלסון ז'ס אני משכיר לך נ"כ קפידה סוה דאל' כל' סל' לא סדס ז'ס אני משכיר לך ומקפיד ואמר סדס ז'ס ונס קא' ל' בית סלסון מ"מ דלדוקא ולקפידה קאמר כן וכספיק סלפני ז'ס מיי' דלא אמר אלא סדס ז'ס אני משכיר לך ולא א"ל' בית סלסון וכס דוקא אמרינן אפי' דכסעת סכירות ה'ס בית סלסון וסי' משיין בתוכו י'ל דלא קפיד אום ואינו מנכס לו והסמא א"ס דסייס סעור וסמסכר וכתבו כתר סאי דיכא ז'ל לפיכך אס לא ה'ס עומד בתוכו כו' ולא כתר רכוסת דאפילו עומד בתוכס ונס אמר בית סלסון אני משכיר לך דא"ס אינו מנכס לו כיון דלא אמר כ' כ'ס אלא ודאי כאל' ז'ס ס'ל כעומד בתוכו ועוקד בתוכו ס'ל כאל' ז'ס דאין מפליות' לעומד בתוכו אלא סירסא לסניו ססיס בית סלסון סיס כס משיין וכ"ס באומר לו ז'ס ורסוהו לפניו פ"ס ודו"ק : ט' אכל אס כסאר מטע עסרס כו' דמני' לממיר ל'ס עדיין כס בית סאילן עליס ועוד סעתה סעומדין מרושיין גדל כסן פירות יותר ממה ססיס פליו כרססוכס כססיס עומדין תכופין וספ"ר : יוד' או סלא יכס סנהר לנמרי פ"א אלא ססיס לו סירסא יותר כנון סמתסלס ססיס דולס כלא ססיס וסעווי סנתייכס בעומק כמו אמה וסתיס דייך לסעות כסשו ולדלות : יא' סאמר ממכיר לסזור דאו אמרינן כיון דאין על סמסכ"ל להקפיד ודאי מ"ס בית סלסון אני מוכר לך לסס בעלמא כתכוון דנקר' בית סלסון מ"ס כ' כססוכר א"ל' בית סלסון אני סוכר ממך או מסממ' לקפידה א"ל' ואפילו אינו עומד בתוכס ונס לא אמר ז'ס סווי קפידה :

שכב א' הסוכר או סוכר כו' נקט סוכר ושוכר דלו המקבל אין סילוק מכת מדינה זו דלפי חס סנדל כסרס קולקין יעד לפי מנכס אס לא ספסע כוריסס וכמו סיכתבאר מ"ס כ' כסוכר או סוכר דזייך לסלס לו עכ"פ כוס קאמר דמנכס לו מכת מדינה וכן סוה כנמרא : ב' לרוב ססדות סל אותה סעיר כו' ככ"י כתיבס אפי' ג' דרוכ אותן ססדות סיו זרועין סעורין וז' סיטין תולין כתיבס מורע לזרע כו' וסכיסה כד' מ"ס ז'ס אס לא כלקס סמאר ססדות כ"ס סעעוריס וכל כורעיס ססיס לא כלקו ונס סדס ססכר סיס סמין דאפסר דמ"ל כמסכיר סרי ססיס לא כלקו ככלל אפי' ססן מיעוט ולא כתיב סכ"י אלא כסכל ססדות סל כני סעיר סיו זרועיס סעוריס : ג' סכל לפי כספסד סאירעו מל' סארעו סמטס דאס לקו סאר ססדות מ"סס וסדס סליו סרכס מנכין לו לפי ערך מה שאירע לסדות סאסר' וס"ס אפיכא ודו"ק : ד' ואס לא ספסע סמכס כו' דאו אמרינן מולו דסוכר נרמס לו כס ספסד וס"ס סאינו סרוין סמדת דדין מ"סס כנגד סמסכיר דכרי כסמדת סלו סדויתו י'כול סמסכיר לומר אף סנכסמדת סל סדוית מ"ס סאירע לי ססי' סכירות או סכירות סמסד סלי סכידך סלנין לימן לי כיון מדת ססי' לרסס כמקלת אפי' כנת הוסס וע"ד סמארנו כי סאמרנו מטע סמרכס אכל ככסמדת סל סדויתו סל סוכר ונס ז'ס סדס ססכר איני תליכן כמולו סרס סל סוכר אף על פי סכסמדת' כ' רוב ססדו' סל כני סעיר וזייך לימן לו סכירות ולא מנכס סוכר למי' כמ"ל מדינה כלקס כס סדס ז'ס ססכרתי דלו כמולו סיס כסאר לי מטע סמרכס דאף אס לא יתן לו סכירות לא סאר לנכסו מפירות ססס ז'ס כלוס ואלו כוברע סוה סס"י רונס לסי' לו מטע סיס משייר לו ג' כמקלת ססדויתו סל סנמו ססיס לו מה לסמין כידו : ו' ורעס סעוריס כו' דיכול סמסכיר לומר אילו לא סנית סיס מקויס כיו וסנוור אומר ויקס לך ואני לא כקסתי מתסילת ססנס ססי' סילסני כסעוריס כ"ס על סק"ס בקסתי : ז' או סלא ורעס ככלל כו' דמני' סמסכיר למי' אילו זרעתי סיס מקויס כיל לא יכסו כעת רעס וכתי רעכון יכסו : ח' ועד מתי סייב ליטפל ולזרוע טעס אקרת אס לא זמסס כו' עד"ר סס כתיבתי דעת רמ"ס וסעור ומסכר סוה דדוקא כורעס ולא זמסס סוה דאין מנכס לי סמכירותו עד סיסזיר ויזע כל זמן סרליו לזרוע אפילו ארבע או סמסס פעמיס מ"סס דיכול סמסכיר לומר חס

שפת כהן חושן משפט של שלא הלכות הכירות וקבלנות מאירת עינים

כתב ז'ל מקבל עליו פסדה אילנות כורין למאה וכן הוא גירס' רשב"ס כנמרה כפ' המוכר פירות וכתב ז'ל טועל שמקבל עליו ליעש כל שדה סבירו כשיעור ש' כולין ליעש כגון מחמש עשר' לכ"י פאה מקבל בעל השדה' כוריות למאה חס' יש עשרה אילנות שאין

פושין פירות לא יצטרך מקבל ליעש אשיר' תמתיסן דאורסיסו דאלנו' לסיות כסן כורות ומסיל יתר מהאן כגון י"א למח' מגלגלין עליו את הכל ויש לו י"א תמתיסן דהשאה ליכא מחילס כלל פכ"ל הכל הרמב"ם ורבו והמחבר שגורסין י' כוריות לבית פאה ז'ל דכתבין לסי דרך בני אדם כנושע' יומר מ' לבי' טאה דאל"כ ק' א"ך יקבל עליו בסיות' כולס כוריו ולא יסא' כידו כלו' ולכאור' כראה דזה סיה' ק' לסמ' ומ' ס' י' כוריות דלא קאי אילנות לא אפטר שורות מכוריות לפאה ור'ל סתם שדה פשו' שור' שור' וקאמר דאף אס בפסדה שורות מהסדה לבית פאה לא נקש ולא זרע כסן כלום אלא הניס' כוריות צרי' הכ' לקבלן עליו וכפ' הסני יסוב דר'ל פטר נטיעות מכוריו' דדקק וכתב נטיעות ור'ל דוודא' אילוני' דנולו שאין מדרך בני אדם ליעש הרבס בתוך בית פאה אינו צריך לקבל עליו י'לבי' פאה אינו נטיעות דסינו בשודס קטנים וכסרואה שאל שאין כסן ס' כרכס מינחס הסתל וסותל אפרים וקאמר דאף אס קלבל

של 6 מיוז 65 יוכל להסתלק כו' 65 ירדמי לס' סר"כ דחשפת דר'ל 66 על פי שסתל אינו כוסל רק ססתות 66 יוכל להסתל 66 רשו' כפל ספרה וכו' 66 לא קאמר אלא דכסרובס לוסול סמני או רביסית ולומר לכניס אריס אס' במקומו אכל כסאינו רוב' לוסול רק ססת' סמני כני' (וברחי' כס' סתלחות) 66 סס להירא ריכול להסתלק כלל רשות כפל ספרה וכן תמחש כס' ס' ופוסקיס וכו' ס' ומ' ס' ס' ס' ק' וכו' דלא יוכל להכניס אריס במקומו ולא לומר אסול סרביסית סתכן אז חן ספרה וכו' וכ"כ סרמני' כס' סתלחות' וסוף מוכח פ"ס לכלל פוסקיס ספקו כרב סמי פ"ס :

יתר על זה י מגלגלין עליו את הכל : (רמב"ם סס פ"י דין') מקום שנהגו שיהיה הנושע אילנות נוטל חצי השבח ובעל הקרקע החצי ג ונטע והשביח מחשבין לו חצי השבח שיש לו י וסנכין לו מה שהפסיד ואפי' התנה על עצמו שאם יפסיד לא יטול כלום הר"ז אסמכתא ואין מנכין לו אלא מה שהפסיד :

ג (סס) נטע הנושע והשביח ורוצה להסתלק שנמצא בעל הקרקע צריך להוריר אריס הרי בעל הקרקע מוריד אריס (ופסח אריס נוטל שליט מן הסנה) ו יוטול בעל הקרקע החצי ולא פסיד כלום ויטול האריס שלישי והשתות הנשאר של נוטע שהרי סלק עצמו ברצונו (6) (מיוז 65 יוכל להסתלק כלל רשות כפל ספרה) (כ"י פ' המקבל) :

ד כל שאל נוטל החצי בפירות כך נוטל החצי י בפננים שהוקינו אבל אם שטפן נהר או עקרון הרוח אין לו בהם אלא רביע : טען האריס שהתנה שיטו' החצי ובעל השרה טען שלא התנה אלא ליתן לו השליש הולכים אחר סנהג המדינה :

הלכות שכירות פועלים

שלא השוכר פועלים ינהג עמהם כמנהג המדינה וכו' ג סעיפים :

א (רמב"ם פ"ס משכירות) השוכר את הפועלים ואמר להם להשכים ולהעריב מקום שנהגו שלא להשכים ושלא להעריב אינו יכול לכופן 6 אפילו הוסיף על שכרן כיון שלא התנה כן בשעה ששכרן :

ב (סו' ס"ד) לא סיה מוכנ כעיר או שאמר לכן אני שוכר אתכם כדן תורה י סייבין ללאת מכיתו כוריתת הסמס ולפשות מלאכה עד לאת הכוכבים וכפרס סנת מקדים פלמו לביתו שיוכל למלאות לו סכיות של מים י ולללות לו דג קטן ולסלק

פדיסו כחטע פשרה נטיעות קטנות שורות מ"ח צריך לקבלס עליו אכל ס' זס הוא דוסק נס מ' מור' סכתב סכרבי הסמכ' ז'ל וי"א למאה כו' חטע דכפס ספ' סל כוריות וסקיבל סקיבל עליו כס' ס' אין סילק בין המחבר ל"א אלא כשיעור השדה סמס חסולק' דלסמכ' מקבל י'כוריו' וכלל בית פאה ולס' א' לא יקבלס כ"א למאה וכן מוכס מ' הכתוב כד"מ דאהא דכתב סו' ז'ל צריך בעל השדה לקבל יוד אילנות כורין לכל פאה כו' כתב עליו כד"מ ז'ל אכל הרמב"ם גורס כוראות לכל פאה ופירשו סמ"י שורות של אילנות כורות לכל פאה א"כ י' אילנות פכ"ל ד"מ סרי דמקוס סכתב סמ"י י' שורות מכוריות סביא כד"מ לסינו י' שורות של אילנות כורות לכל פאה ונמקוס סכתב סמ"י כהאי א"כ י' נטיעות כתב הוא כלסוכו י' אילנות סרי שלא סילק מור' ס בין נטיעות לאילנות פ' כמסורת' דס' ס מור' ס כמ' ס ראשונה דלדת הרמב"ם ורבו איירי סאי אס כושעין לבית פאה הרבס אילנות ולא פ"ד ספ' רפ"ו סכ"ל דו"ק : ס מגלגלין עליו את הכל וכל דבר שאין רביל לסיות אמרינן דמחמת דפסע כסן נעשה כן ומדפסע מגלגלין עליו את הכל ואמרינן דכולן כסעין כורות כפסשתו ודומה לזה אית' כנמרה וכתבו סטור והמחבר לפיל כס' רכ"ס כשיעורי' סכתבו למוכר כגון רוכס קטנית לפאה ספ' כו' דאי נראה סיש כסן יותר מגלגלין עליו את הכל סמ"ס דאמרי' דמרכין כידים וכעין זס כתב נמי סטור והמחבר כס' ר"ס למכין המוכר לסכירו בית כור ור'ל בין ספיר בין יתר כו' אלא דסל סייך ס' ס' כס' ס' : ננטע וססכיס ונטע וסססיד ס' ינושען כפסס א' זא' ו' ובקלתן סכסית ובקלתן ספסיד ובצירוף סכסס וספסד כסאר סכס יתר על סהפסד ומיירי ססיו כורות יותר כושעין כס' ל' או סהפסיד כעין אסר : ד ומנכין לו מס סהפסיד כטור ככת ומסתלק והמחבר סתיק ל' הרמב"ם ס' י' דסכירות דין י' דגס הוא לא כתבו ומ"מ נראה דל' ס אסדדי סכרי נמרה ערוכה סיא כפ' המקבל דסתל סנושע נטיעותיו סל כס' וספסיד דצריך לסלס ומסלקין אותו וכמ"ס סטור והמחבר לפיל ס' ס' ס' ו' ס' כס' ונס הרמב"ם כעלמו כתבו לאותו כלל סס כספ' דסכירות והמחבר אמר כס' ס' : ס ויטול בעל הקרקע סמני כו' סטור ביאורס וכמ' דסינו כמקוס סכסל סהפסד וססתל סולקין כסכס ולאריס כותבין סליס סכסס וסיה סכסס י'כ דינרין יטול בעל השדה סמני כמו סכי' רביל לייטול ומכסני סל ססתל כוטל האריס ארבע ססן סליס מכל סכסס וסאר לססתל סכס כעד סני דינרין סהוא סמות מכל סכסס ססיה י'כ דינרין פ"כ וסססס דכסלמא כוטל ססתל ספיי מהאריס סשו' דסתל סוא כנושע אילנות כגן או כסדה ססיקרא וסאריס סוא אסר יורד לסכוד כסדה כנושע ק"ל : ו מיהו לא יוכל לססתלק כו' כני' כתב דלא יוכל להכניס אריס במקומו ולא לומר אטול הרבני' מהגן אומן סהדה וסעבדנו וסחס סכור אריס לסכוד ג' רביעי' סלך ותן רביעי' לאריס ומססס יסיה סלך סמסס דכל סתלק' מסועבדים אסדדי כו' וכד' סכיו : ו כנפסס ססוקינו כו' סטסס דכל אילן עומד לסיות זקן ודכר סדרכו ככך מתקלס ירד למוכו אדעת' דסכי לסלוק כעני' סנפסני' כסוקינו כמו ססולק ככל סנס כמזורת וכפנכי סנפן סקולגין אכל סטיפת סהילן סוא דכר סאינו סכיס מ'ס אינו כוטל כו' אלא רביעי' משה סנפאר כעס' לאסר סכסל סאריס סלקו סהוא סמות סהכל סכרי יצטרך בעל השדה לסכור אריס ויתן לו סליס סכסס וסאר לפעל סהדה סני סכסס וכטור כתב סנוטל ססמות וסוא סוא וכמ"ס :

שלא א אפילו הוסיף על שכרן שיכול לומר סא דאוספת לן כדי לפשות פכודתך ספ' וכן פשינו נמרה וכ"כ סטור וסמחבר כס' סל"ב : ב סייכ' ללאת כוריסות כו' לפיכך לסמחתיב תורס סמסס יספסון ונמיר ילא אדם לטועלו ולטכודתו סדי ערב ר'ל יספסון סכיות דקאי אס' לנינו זס תסת ססך וס' יליס כו' סרמסו כל סיימו יסר ולמך מהאי קרא ד' ילאת ספוסל מכיתו לסכודס סוא סמסס סיורס סמסס וסכניסס מפכודס לביתו סוא לאסר ססקסס סמסס וסיינו לאסר זלאת סוככי' וססעס כתכתי בפריסס דצריכין שימספסו מוריסת סמסס עד סקייפת כעכודת סכ' וסכילכס סיא צורך פכודס מ"ס סני ביניסמו מכיתו כסתורס סמסס מסא"כ סורתו לביתו ססיה לזורכו : ג ולללות דג קטן כסו' לא כתב מכת קטן גס ככג' אריס פ' ספוסלים וסכיא ל' סירוסלמי זס לא כתב סס מיתב קטן ונראה דמור' ס' ז' :